

Dimensies	Indicatoren	Toelichting complicerende factoren
Algemene vereisten	Bereidheid	De omvang (332 pagina's) maakt het boek ongeschikt voor lezers op instapniveau. Ook voor andere lezers vraagt de omvang een (grote) bereidheid. Daarnaast duurt het even voordat het verhaal op gang komt. Dit zal enige bereidheid van N1-lezers vragen. Lezers die zich hier niet door laten afschrikken, zullen worden gegrepen door het sprookjesachtige en spannende verhaal.
	Uitgave	De relatief ruime bladspiegel zal vooral N1-lezers aanspreken. Het boek bevat enige illustraties en een kaart van Venetië die de lezer kunnen helpen zich een beeld van Venetië te vormen.
	Interesses	De sprookjesachtige elementen in het boek sluiten goed aan bij liefhebbers van fantasy en/of sprookjesachtige verhalen. De leeftijd van de belangrijkste personages zal vooral jonge lezers aanspreken. Het verhaal is zowel geschikt voor jongens als meisjes.
	Algemene kennis	Er is weinig algemene kennis nodig om het verhaal te kunnen volgen. Enige kennis over de stad Venetië komt het leesplezier echter wel ten goede, omdat de lezer zich zo een beter beeld van de ruimte kan vormen. De illustraties en de kaart van Venetië achterin het boek kunnen hierbij helpen.
	Specifieke literaire en culturele kennis	Er is geen specifieke literaire of culturele kennis vereist.
Vertrouwdheid met literaire stijl	Vocabulaire	Voor N1-lezers is het taalgebruik veeleisend. Sommige personages maken gebruik van Italiaanse woorden. De betekenis hiervan kan achterin het boek worden opgezocht, maar dit vraagt bereidheid van de lezer. Een N2-lezer zal weinig moeite hebben met het taalgebruik en haalt de betekenissen van de Italiaanse woorden vooral uit de context.
	Zinsconstructies	Voor N1- en N2-lezers vormen de zinsconstructies geen probleem. De beschrijvingen en weergaven van gedachten worden in iets complexere zinnen weergegeven. De dialogen bestaan echter uit kortere zinnen, waardoor er vaart in het verhaal blijft.
	Stijl	Funke maakt veel gebruik van beeldspraak en heeft een poëtische stijl. Dit maakt het boek

		ongeschikt voor lezers op instapniveau. Ook voor N1-lezers vormt de stijl mogelijk een struikelblok. N2-lezers zullen Funkes stijl waarschijnlijk kunnen waarderen.
Vertrouwdheid met literaire personages	Karakters	De twee belangrijkste personages zijn Prosper en Scipio. N1-lezers zullen zich goed in Prosper kunnen verplaatsen, omdat zijn karakter helder is uitgewerkt. Scipio is voor de N1-lezer lastig te doorgronden, omdat zijn beweegredenen in eerste instantie niet duidelijk zijn. Via de interactie met zijn vader kun je Scipio's gedrag uiteindelijk begrijpen. Voor N2-lezers is interessant om zich te verdiepen in de achterliggende redenen van Scipio's gedrag.
	Aantal karakters	Het verhaal bevat een behoorlijk aantal personages. Voor lezers op N1 en N2 vormt het aantal karakters echter geen probleem. Veel personages kunnen namelijk in groepen (helpers, tegenstanders) worden ingedeeld, waardoor het verhaal overzichtelijk blijft.
	Ontwikkeling van en verhouding tussen karakters	Veel personages maken een ontwikkeling door en/of komen voor een belangrijke keuze te staan die hun leven drastisch zal veranderen. N1-lezers zullen deze dilemma's en de keuzes die de personages maken niet altijd kunnen begrijpen. Voor N2-lezers ligt de uitdaging juist in het kunnen doorgronden van deze dilemma's, waarbij zij deze vraagstukken op zichzelf kunnen proberen te betrekken. Hierbij is een opdracht gemaakt (N2).
Vertrouwdheid met literaire procedés	Spanning	N1-lezers zullen zich met name richten op de actiespanning in het boek, zoals de vele speurtochten en achtervolgingen. Voor N2-lezers is de psychologische spanning interessant. Zij kunnen zich richten op het 'grotere' doel van de personages en de bijbehorende vragen, zoals 'Waarom wil je liever een kind dan een volwassene zijn?'
	Structuur	<i>De dievenbende van Scipio</i> heeft een duidelijke hoofdstukindeling. De hoofdstuktitels verwijzen naar de inhoud van het hoofdstuk, waardoor de structuur van het verhaal voor geen van de leesniveaus een probleem vormt. Korte en langere hoofdstukken worden afgewisseld, waardoor er vaart in het verhaal blijft.
	Chronologie	Het verhaal wordt chronologisch verteld. Dit vormt voor geen van de leesniveaus een probleem.
	Verhaallijn(en)	Het verhaal bevat twee verhaallijnen. De ene verhaallijn betreft de speurtocht van de detective naar de twee broers. De andere verhaallijn bevat de speurtocht van Scipio en zijn dievenbende naar het kostbare voorwerp. De twee verhaallijnen

		raken met elkaar vervlochten als de detective hen wil helpen en uiteindelijk geen tegenstander, maar een helper blijkt te zijn. Voor N1-lezers vormt de verschuivende rol van detective Getz een goede kennismaking met iets complexere personages. Hierbij is een opdracht gemaakt (N1). Voor N2-lezers vormen de verhaallijnen geen probleem.
	Perspectief	Het verhaal wordt verteld vanuit de alwetende verteller. Dit komt de spanning ten goede, omdat de lezer zo meer weet dan de personages.
	Betekenis	N1-lezers zullen het verhaal vooral zien als een reeks spannende gebeurtenissen. Zij zullen willen weten of het de detective lukt om Prosper en Bo te vangen en of het de dievenbende lukt het kostbare voorwerp te stelen. Voor N2-lezers ligt de focus vooral op de zoektocht naar een thuis. Zo vinden Proper en Bo dat thuis uiteindelijk bij Ida Spavento en Scipio bij Victor de detective. Gevorderde N2-lezers kunnen zich buigen over de vragen “wat houdt het begrip ‘thuis’ in?” en “Wat is fijner: kind blijven of juist volwassen worden?”
Relevante informatie voor docenten		